

Spoštovani bralci našega domskega časopisa!

Spoštovani bralci našega domskega časopisa!

Čeprav je zunaj še zelo vroče, se poletni dnevi počasi poslavljajo in z devetim listom na koledarju smo zakorakali v september. To je mesec, ko se narava odene v tople, pisane odtenke, zrak postane bolj svež, v naših omarah pa kratke rokave počasi menjajo toplejša oblačila. September ima 30 dni, njegovo ime pa izvira iz latinske besede septem, kar pomeni »sedem« – v starejšem rimskem koledarju je bil namreč sedmi po vrsti. V slovenski tradiciji ga poznamo pod lepim imenom kimavec, saj sadje na drevju v tem času že težko kima in vabi k pobiranju pridelkov. Zanimivo pa je tudi, da ima beseda september natanko 9 črk, ravno toliko, kot je njegova zaporedna številka v letu!

V septembru nas čaka pomembna prelomnica – 23. septembra bomo ob

enakonočju tudi uradno pozdravili koledarsko jesen. Kljub temu nas sonce še vedno rado razveseli s toplimi žarki, zato vas prijazno vabim, da izkoristite prijetne dni za sprehode po našem parku ali druženje na terasi. Tudi naše domske aktivnosti bodo jesensko obarvane; veselimo se že tradicionalnih opravil in delavnic. Ker je september mednarodni mesec Alzheimerjeve bolezni, pa bomo skupaj stopili tudi na naš tradicionalni Sprehod za spomin.

Pred vami je res bogata in zgodb polna številka! V njej boste poleg redne rubrike naše stanovalke gospe Nevenke, ki nas veliko nauči in da misliti, našli še zelo zanimiv članek o ekološkem kmetovanju, v katerem je svoje dragocene spomine in izkušnje strnil naš stanovalec. Poseben prostor pa smo tokrat namenili osebni zgodbi naše prostovoljke gospe Helene, ki je opisala svojo pot, zakaj se je odločila za to poslanstvo in kaj ji daje moč za delo z nami. Prostovoljstvo je neprecenljiv

most med srci – naši prostovoljki ter vsem ostalim prostovoljcem, ki prihajajo k nam, se iz vsega srca zahvaljujemo za njihov čas, toplino, nasmeh in neizmerno dobroto, ki jih prinašajo v naš dom. Brez takšne nesebične pomoči bi bil naš vsakdan veliko manj barvit. Morda pa njena zgodba nagovori še koga, da ji sledi.

Ker je naš časopis ogledalo življenja vseh nas, vas ponovno prijazno vabimo – stanovalce, svojce, zaposlene, prostovoljce, prijatelje, da z nami delite svoje zgodbe, pesmi ali poletne spomine ter nam pomagata sooblikovati prihodnje strani.

Želim vam miren, zdrav in s toplimi stiski rok napolnjen september!

Jasmina Drobec,
direktorica

V tej številki preberite

Neprecenljiva moč bližine in
prostovoljstva

Ekološki kmet

Nasmeh meseca

Zakon ustvarjanja (4. del)

Utrinki preteklega meseca

Prihajajoči dogodki

Vse najboljše

Ali ste vedeli

Kdo sem bil nekoč

NEPRECENLJIVA MOČ BLIŽINE IN PROSTOVOLJSTVA

Z vsakim dnem, ko postajamo zrelejši, se približujemo obdobju življenja, ko smo nekoliko manj samostojni in bolj odvisni

od pomoči drugih. Prav zato je pomembno, da že danes razmišljamo, kako lahko drug drugemu pomagamo – ne le kot svojci in zaposleni, temveč tudi kot prostovoljci.

Moja življenjska pot me je pred mnogimi leti odpeljala v Nemčijo, kjer danes živijo tudi moji trije otroci s svojimi družinami. S prostovoljstvom pa sem se najprej srečala v Sloveniji, ko je v dom upokojencev odšla moja mama. Ker sem bila pogosto zdoma, ji nisem mogla nameniti toliko časa, kot bi si želela. Njene dneve so zato krajšali ljudje, ki so ji preprosto namenili nekaj svojega časa. Prihajali so na obisk, se z njo pogovarjali in ji s svojo prisotnostjo polepšali dneve. Takrat sem na lastni koži občutila, kako veliko lahko prostovoljstvo pomeni človeku, ki je pogosto sam. In morda je prav ta izkušnja vplivala na mojo kasnejšo odločitev, da tudi sama pomagam drugim. Po upokojitvi sem v Nemčiji obiskovala starejše in osamljene ljudi, jim pomagala pri vsakdanjih opravilih, skuhalo kosilo, opravila nakup, predvsem pa jim namenila svoj čas. Največ so mi pomenili pogovori. Spoznala sem, kako zelo lahko bližina, sočutje in prijazna beseda vplivajo na človekovo počutje. Pogosto sem bila nagrajena z nasmehom in hvaležnostjo, stkala pa sem tudi globoka prijateljstva. Ob tem sem spoznala, da prostovoljstvo ni enosmerna pomoč – tudi meni je prinašalo družbo, zadovoljstvo in občutek, da lahko naredim nekaj dobrega.

Danes se leta prevešajo tudi v jesen mojega življenja in razmišljam o lastni prihodnosti. Ker živim v neposredni bližini doma SeneCura Radenci, sem se s stanovalci skozi leta večkrat srečala, poklepetala z njimi in spoznala življenje v domu. Naposled sem prijavo za prihodnje bivanje v domu izročila tudi sama. A dokler sem še dovolj pri močeh, ostajam prostovoljka. Ko utegnem, obiščem katero od stanovalk in ji popestrim popoldan. Tako imam danes nekoliko nenavadno vlogo: morda bom nekoč sama oskrbovanka doma, danes pa lahko

s svojim časom še vedno pomagam drugim.

Dom SeneCura Radenci je med stanovalci in svojci poznan po prijaznih zaposlenih, kar lahko samo potrdim. Njihovo delo je zahtevno, zato vidim veliko priložnost prav v prostovoljstvu. Vsakdo lahko pomaga: z obiskom, pogovorom, sprehodom, branjem, sodelovanjem pri dejavnostih ali preprosto s svojo prisotnostjo. Za težje pokretnega stanovalca lahko pomoč pri odhodu na svež zrak pomeni veliko.

Pomembno je tudi, da ustanova prostovoljcem pokaže, da njihov čas ni samoumeven – z iskreno zahvalo, skupnim srečanjem, kavico ali drugo pozornostjo. Tako se gradi občutek pripadnosti in skupnosti ter podirajo stigme.

Zato si želim, da bi se za prostovoljstvo odločilo čim več ljudi, ki želijo podeliti predvsem voljo, nekaj časa in pripravljenost biti ob drugem človeku. Morda lahko namenimo eno uro na teden komu, ki potrebuje bolj kot mi. Za nas je to majhen del dneva, za stanovalca doma pa morda najlepši trenutek njegovega tedna. In morda je prav med nami nekdo, ki je danes sam, a bi lahko svojo osamljenost spremenil v bližino. Kdo, ki živi v bližini doma, pa si še ni upal stopiti skozi njegova vrata. Naj vstopi. Morda bo ugotovil, da ni prišel samo pomagati – prišel je tudi po nekaj zase.

In kdo ve – življenje se lahko nekoč obrne tako, da bomo sami potrebovali pomoč. Takrat bomo še toliko bolj razumeli, kako dragoceno je, ko nekdo pride, potrka na vrata, se nasmehne in reče: »**Draga moja, danes sem tukaj samo zaradi vas.**«

Prostovoljka Helena

EKOLOŠKI KMET

Za te vroče poletne čase želim napisati eno lahko zabavno zgodbo iz svojega službovanja na kmetijski zadrugi Gornja Radgona.

Leta 1972 sem prišel v Gornjo Radgono kot mlad agronom iz Maribora. Zaposlil sem se pri kmetijskem kombinatu Radgona, obrat kooperacija kot tehnolog pospeševalec. Zadolžen sem bil za obnove in gradnje hlevov in drugih gospodarskih poslopij ter v poljedelstvu za uvajanje novih rodovitnih sort poljščin ob uporabi mineralnih gnojil in zdravstvenem varstvu rastlin.

Seveda je bilo vse podprto z ugodnimi kratkoročnimi krediti za pridelavo poljščin prirejo domačih živali predvsem govedi, prašičev in perutnine.

Sprva so nas kmetje jemali z nezaupanjem in dvomi saj so še se dobro spominjali časov po vojni, obvezne oddaje in razne druge prisile. A kmalu so obnove stekle, proizvodnja je naraščala, pa tudi zaupanje kmetov do zadruge se je povrnilo. Svoje pa je prispevala še visoka inflacija tako, da so se krediti izničili. Takrat o kakšnem ekološkem ali bio kmetovanju ni bilo govora pač pa je bila naša naloga povečati proizvodnjo.

Danes pa je ta tema kar aktualna, zato pa bom prišel na dan s šaljivo zgodbo iz 70-let prejšnjega stoletja.

Če sem že bil kmetijec sem želel še postati malo kmeta. Na Spodnji Ščavnici oz. Plitvičkem vrhu sem kupil 1 hektar zemlje in po nasvetu strokovnjakov na polovico parcele posadil 150 sadik leske, na drugo polovico pa 600 sadik črnega ribeza. No kolegi in sodelavci so me nagovarjali naj naredim vinograd, a je ostalo po mojem. Lesko so mi že prvo leto uničili srnjaki, ribez pa je ostal i sem ga prideloval še 16 let. Delo z njim je potekalo ročno brez kakršnega koli stroja. Glavno opravilo je bila košnja trave med vrstami, obrezovanje in 2 do 3 krat škropljenje proti boleznim in škodljivcem. Za obiranje zrelih grozdov pa je bilo potrebno okoli 40 ljudi. Potreboval sem tudi pomoč za košenje med vrstami. Prosil sem Franček iz sosednjega brega za pomoč. Privolil je in se tudi držal dogovorjene ure ob 5 zjutraj. Težava pa je bila, ker nikoli ni hotel vzeti ponujenega plačila. Vseeno sem mu skušal povrniti v obliki oblačil in hrane ali pa sem mu kakšno stvar pripeljal z avtom do doma.

Franček, ki mi je pomagal je bil po poklicu tesar vendar je imel majhno penzijo. Njegova kmetija je bila na lepem terenu vsa zemlja okoli 5 hektarjev je bila okoli hiše, zraven je bilo tudi še 3 hektarje gozda. Ni pa imel družine in tudi ženske ne – volk samotar. Ne morem reči, da je bil alkoholik, je pa imel žganjaro in nekaj vinograda. Imej je tudi sadovnjak z dobrimi sortami jablan. Vse skupaj pa je počasi propadalo. Ni imel traktorja in drugih strojev, ni uporabljal mineralnih gnojil in škropiv od živali pa je imel kakšno ovco ali kozla. Sosedje so ga večkrat nagovarjali, da bi prodal njive, pa ni šlo. Ostal je trden in bi še kaj kupil, če bi imel denar.

V bližini njegove kmetije je imelo posest kmetijstvo Črnci in ko so te njive obdelovali sem delovodjo prosil naj še njemu pripravijo njive za setev in tudi

posejejo pšenico. To so tudi storili in pšenica je kar lepo zrasla in tudi obrodila. Po žetvi so jo odpeljali v silose in kmetijske zadrage. Po obračunu stroškov še je nekaj denarja ostalo. Ker je gospod bolj redko prihajal v Gornjo Radgono me je blagajničarka prosila naj mu jaz odnesem ta denar. Takrat so bili v modi milijoni, zdi se mi, da je bila na 2000 din Ivana Kobilica. Pa mu en dan pripeljem kar debeli šop teh bankovcev. Čudil se je, da je še toliko dobil za prodano pšenico. Dva dni zatem pa me na cesti sreča policist in mi izroči šop bankovcev s pojasnilom, da je gospod Franček prinesel ta denar na policijsko postajo, ker ga noče imeti. Bil sem res presenečen nad njegovim ravnanjem, saj bi na policiji lahko sumili, da gre za nepošteno posle. No kaj naj jaz zdaj naredim s tem denarjem, ki je bil nekje po sedanji vrednosti enak 1000 evrom. Pa sem šel Frančku kupit motorno žago Tomos Huskvarno. Te pa je bil zelo vesel in jo je tudi uporabljal. Sicer si ni delal drv za zimo ampak si je iz gozda privlekel nekaj debelejših vej in z njimi kuril v kuhinji. Kuril pa je tako, da je večji del veje molel iz peči in ko jel v peči zgorel je samo porinil moleči del v kurišče. V gozdu je bilo precej lepih dreves zrelih za posek pa sem ga prosil če si lahko naredim drva. Logar je odkazal tri bukve, direktor gospodarstva pa mi je le te strokovno posekal. Bilo je drv za eno veliko prikolico, pa tudi Frančišku je ostalo veliko lepih vej.

Danes, ko se veliko omenja ekološko kmetovanje in se nekateri tudi usmerijo v to vejo kmetovanja, želim povedati, da so bili tudi takrat v 70 letih in kasneje bio ter ekološki kmetje. Seveda so bili samooskrbni kmetje in niso bili zanimivi za državo, ki je zahtevala, da kmetje ustvarijo in oddajo čim več tržnih viškov.

V mislih imam še eno zgodbo o Frančku, ki je bolj žalostna, kar bo opisano v naslednjem prispevku.

A.Č.,
stanovalec doma

NASMEH MESECA

SKRB ZA ZDRAVJE

Tine: »Zakaj pa vedno zamižiš, ko piješ vino?«

Miha: »Tako mi je svetoval zdravnik.«

Tine: »Resno? Tega ti pa ne verjamem.«

Miha: »Da, zdravnik mi je rekel, da vina niti pogledati ne smem, če bi rad še dolgo živel.«

PRAVI NASVET

Mož se je že dolgo trudil, da bi ženo odvadil kajenja. Poizkušal je že marsikaj, lepe besede in tudi grožnje niso nič pomagale. Potem pa mu je prijatelj dal nasvet, ki se je izkazal za učinkovitega. Ženi je dejal:

»Ti lahko mirno kadiš naprej, jaz ti povem samo to, da se v bodoče ne bom več poljubljal s pepelnikom.«

In s kajenjem je bilo konec...

HIŠNI GOSPODAR

Oglasil se je hišni zvonec. Oče reče sinu:

»Poglej, kdo je prišel!«

Ko se je sin vrnil, je povedal:

»Nek moški je rekel, da bi rad govoril z gospodarjem. Povedal sem mu, da mame ni doma.«

PAZITI JE TREBA

»Mami, kaj ti misliš, ko bom velika, ali bom tudi jaz dobila takšnega moža, kot je naš očka?«

»Oh, draga hčerka, če bova dobro pazili, se ti takšna nesreča ne more zgoditi.«

Zbral
Mirko Šterman

ZAKON USTVARJANJA (4. del)

„Problemi so prikriti blagoslovi“

Življenjska filozofija, ki jo predstavljam, je razumljiva samo, če sprejemamo, da smo **istočasno** Ne-fizični jaz in fizični jaz ter, da je bistvo in glavni namen ter pomen izkušanja našega življenja tu na fizičnem planetu v **spominjanju** našega Ne-fizičnega jaza, naše Duše, kako veličastna je! Naša Duša namreč „prihaja“ po izkušnjo, po spominjanje tega, kdo v resnici je: po spominjanje sebe kot kreatorja, sebe kot zavesti, ki je večna.

Mi (naš ego) sicer mislimo, imamo občutek, da smo to fizično telo, ampak nismo. Še naprej smo Duša, ki niti v enem trenutku ni zapustila ne-fizične dimenzije oz. vibracijsko realnost. Fizični mi pa se moramo preko življenjskih izkušenj **naučiti** Dušnega pogleda na življenje, torej življenje živeti z ravni oz. na vibraciji Duše, to je z ravni Vortexa, z ravni Božanske vibracije. Povezati se moramo s svojo Dušo, da ugotovimo, kako Ona gleda na življenjske situacije, dogodke in

ljudi, ki jih doživljamo in izkušamo v fizični realnosti. In zato je potrebno na življenje gledati „od zgoraj navzdol“ (torej z vidika naše Duše) in ne z vidika ega, našega fizičnega jaz. Ozavestiti moramo torej, da sicer **imamo ego, a ga je potrebno živeti z ravni Duše!**

Pri tem pa so nam v pomoč prav **kontrasti**. Vsi si želimo biti *srečni*. V skladu s svojimi *prepričanji*, kaj je za nas sreča, pa imamo *želje*. Srečo in z njo povezane želje pa si želimo zaradi *občutkov, zaradi dobrega počutja!*

Kot sem že zapisala, je potrebno z vidika Zakona polarnosti razumeti, da **je kontrast del ekspanzije, del kreiranja**. V kontrastno sredino, „težavno“ okolje smo prišli z namenom. Na naš planet nismo prišli po popolnost, kajti *popolnost pomeni, da je igra končana! A ta igra, življenje, se nikoli ne konča!* Vesolje, ki se širi in mi, ki tekom življenj rastemo in ekspandiramo – se nikoli ne bo končalo!

Kaj je za nas ljudi kontrast? Tisto, za kar **mislimo**, da *ne želimo*, da *je slabo*. Npr.: Ego (fizični mi) *misli*, da ne želi zboleti; *misli*, da ne želi dobiti odpovedi v službi; *misli*, da ne želi prekinitve odnosa ipd. *Mislimo*, da si želimo, da ne bi doživljali kontrastov. A želeli si ne doživljati kontraste je enako, kot bi si želeli, da po koncu dneva ne nastopi noč, ker naj bi bila noč nekaj slabega. A vemo, da noč nima v sebi nič slabega, nasprotno, ima svoj pomen in namen. In prav tako ima svoj namen in pomen vsak kontrast, ki ga doživimo. Služi namreč „odpošiljanju želja“, ki jih do tedaj (do izkušnje kontrasta) sploh nismo imeli in posledično ekspanziji naše Duše in našega fizičnega jaz (ega).

Ko zboliamo, ko prejmemo odpoved v službi, ko se naš odnos konča ..., torej, ko **doživimo** kontrast, naša **Duša** v istem trenutku **ekspandira**, postane enaka (seveda vibracijsko, na vibracijski ravni) izpolnjeni, uresničeni želji in jo tudi že živi,

izkuša! Torej se **spominja** – kako je biti zdrav; kako je imeti službo, biti zaposlen; kako je biti v izpolnjujočem ljubezenskem odnosu.... **Mi** pa se moramo **naučiti**, kako doseči to vibracijo Duše.

Zakon privlačnosti nam namreč daje tisto, kar in kot vibriramo. Je kot **ogledalo**. Vse zunanje, ki je odraz tega, kaj in kako vibriramo, je namreč namenjeno temu, da **spoznamo sami sebe**. Da spoznamo, ozavestimo, da „nam nihče drug nič ne dela“, da „se nič ne dogaja nam“. Vse okoli nas je namreč odraz nas samih, naše vibracije. Npr.: če zboliamo, to pomeni, da vibriramo na vibraciji pomanjkanja zdravja; če obubožamo, vibriramo na vibraciji pomanjkanja denarja, ipd.

Na ta svet smo prišli z namenom ekspanzije lastne Duše, našega nefizičnega jaz, s katerim smo ves čas povezani, smo pravzaprav njegov podaljšek. Namreč vse, kar doživljamo – kontrasti, želje, izkušnje...- prav vse je povezano z našo Dušo in je tu zaradi nje!

In, če smo prišli na ta svet po ekspanzijo lastne Duše, pri tem pa je kontrast način, kako naša Duša ekspandira – kako bi torej lahko bil kontrast slab dogodek? Zakaj torej na kontrast gledamo kot na nekaj slabega? Zato, ker **ostajamo v njem!** Ker nismo šli za ekspanzijo naše Duše! Še naprej se osredotočamo, **fokusiramo** na kontrast, t.j. na ljudi, dogodke in okoliščine, ki jih doživimo kot slabe. *Fokusiramo se torej na probleme in ne na rešitve!* V kontrastu ostajamo po lastni izbiri – izbiri fokusa, misli, prepričanj in emocij, npr: z izbiro misli, polnih strahu, skrbi, jeze, negativnosti idr. S tem pa ostajamo na nizkih vibracijah. In v življenje še naprej privlačimo z nižjih ravni veselja, torej še naprej enake oz. podobne neželene situacije, dogodke in ljudi. Zakon privlačnosti je namreč kot „Duh v steklenici“ – na vse, kar in kakor vibriramo, odgovori z „Da“ in nam to, enake vibracije, kot jo oddajamo, prinese v življenje.

A prav tako lahko **z izbiro** misli, prepričanj, emocij in fokusa oz. osredotočenosti, torej naše vibracije, dosežemo, da se vibracijsko uskladimo s tem, kar smo na ne-fizični ravni, v vibracijski realnosti, že skreirali! Vedno gre namreč zgolj za **usklajevanje naše vibracije z vibracijo naše Duše, z usklajevanjem mene z Mene!** Za vprašanje: „Kako moja Duša gleda na to?“

Kako vemo, da smo vibracijsko usklajeni z vibracijo našega ne-fizičnega jaz, da smo vibracijsko dosegli to, kar smo na ne-fizični ravni že skreirali? Da se je ekspanzija našega kontrasta že zgodila? **Po občutku oz. emociji.** Emocija je namreč pogovor med nami in našo Dušo!

Vesolje nas nikoli ne pusti brez odgovorov. A po njih moramo priti sami. Moramo ozavestiti, da obstajajo, ne jih čakati. Torej, ko se zgodi kontrast (vprašanje), je potrebno fokus umakniti z njega in se „odpreti“ za odgovor, rešitev. Velja namreč, da „Ne moreš rešiti problema z vibracije problema“, saj je prav ta vibracija ustvarila problem. S spremembo fokusa pa ne zapuščamo problema, ampak njegovo vibracijo. Ne zapuščamo tako npr.: zdravstvene diagnoze, ampak njeno vibracijo. Torej, v isti situaciji (bolezn, t.j. kontrastu) spremenimo svojo vibracijo, v vibracijo zdravlja. S tem bo naša vibracija skladna z (visoko, višjo) vibracijo naše Duše, ki na vibracijski ravni že živi popolno zdravje. In potem bo „to zdravje prišlo k nam,“ saj bomo „skladno z njim vibrirali“. A seveda le, če je takšen izid skladen s tēmo, ki jo je Duša izbrala ob vstopu v to življenje.

Da bi bili priča manifestaciji želenega, moramo torej priti na **vibracijo manifestacije**. Mi (ego) smo tisti, ki moramo vibrirati, kakor da se je manifestacija želenega že zgodila, da bi lahko **vstopili** v realnost, v kateri je ona že uresničena!

Spremeniti je torej potrebno pogled na problem. Neuspehi, problemi ipd. so sestavni del življenja. In, ker je kontrast vedno del kreacije, del poti k manifestaciji,

k cilju, je v bistvu „prikriti blagoslov“, seveda, če pogledamo nanj z vidika njegovega namena – namenjen je ekspanziji naše Duše, s tem pa posledično tudi nas in vsega Vesolja!

In kaj bi bil lahko „prikriti blagoslov“ iz zgodbic v prejšnji številki našega časopisa?

V prvi zgodbi je to kup gnoja (kontrast), v katerem se morebiti skriva konjiček (potencialno izpolnjena želja, torej ekspanzija); v drugi zgodbi pa ovira v labirintu, t.j. kontrast, ki potencialno omogoča rešitev, izpolnitev želenega, ekspanzijo.

Nevenka,
stanovalka doma

UTRINKI PRETEKLEGA MESECA

31. 7. 2026: PALAČINKARSKI DAN

5. 8. 2026: SLADOLED

5. 8. 2026: DIŠI PO KORUZI

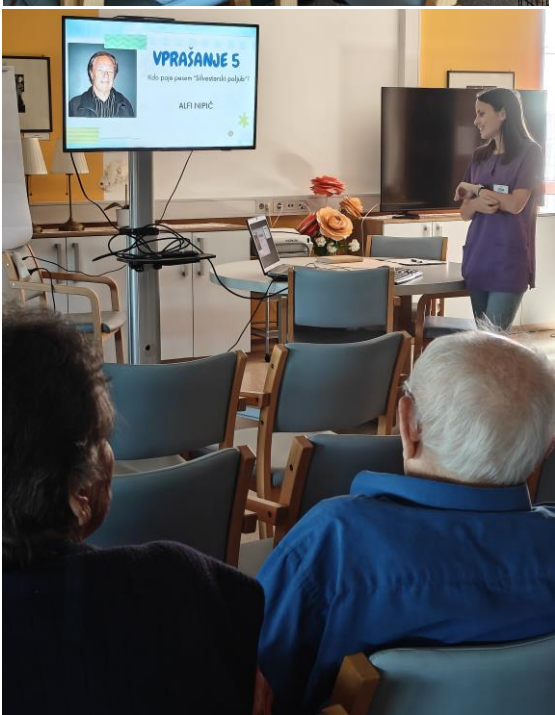
12. 8. 2026: DRUŽENJE V TELOVADNICI

26. 8. 2026: DOMSKI KVIZ

24. 8. 2026: OGLED SEJMA AGRA

PRIHAJAJOČI DOGODKI

8. 9. 2026: Dogodek ob dnevu fizioterapije ob 10:00

16. 9. 2026: Predavanje dr. Činč Brest ob 10:00, knjižnica

21.9.2026: Sprehod za spomin ob 10:00

24. 9. 2026: Ledena kava ob 10:00

MALI IZZIV ZA BRALCE

Kaj najraje počnete jeseni?

Ko se listje obarva in dnevi postanejo krajši, je čas za prijetne jesenske trenutke. Kaj pa vi najraje počnete?

 Opazujem jesenske barve v naravi

 Uživam ob kavici in prijetnem klepetu

 Prepevam ali poslušam svoje najljubše pesmi

 Zaigram kakšno družabno igro

 v roke vzamem dobro knjigo ali revijo

 Nekaj čisto drugega – jeseni se vedno kaj najde!

Moj odgovor:

DOBRODOŠLI PRI NAS

ga. ZEMLJIČ ANGELA

ga. POROPAT NEVENKA

VSE NAJBOLJŠE

Slavlenci v mesecu septembru:

ga. MARĐETKO LJUDMILA

g. MEŠKO MAKSIMILJAN

g. LAZAR KAREL

ga. VRZEL DANICA

ga. BREZNIK VERA DARINKA

g. RAJH JANKO

ga. PREMZEL MAJDA

g. VODIČKA TONČEK

ga. FICKO TEREZIJA

g. HAJDINJAK KAREL

ga. MUSTER LJUDMILA

ga. TRAJBER ANA

g. SRAČNJEK VIKTOR

ga. TERNAR MARIJA TEREZIJA

g. MARTINEZ RONALD JAMES

ga. VIDMAR JUSTINA

g. PERŠ JANEZ

g. ŠTERMAN MIRKO

ALI STE VEDELI

Ali ste vedeli, da jesen ne pride povsod na isti dan?

Pri nas je začetek jeseni lahko koledarski ali astronomski. Astronomska jesen se začne ob jesenskem enakonočju, ko sta dan in noč približno enako dolga.

Ali ste vedeli, da so jabolka med najstarejšimi gojenimi sadeži?

Ljudje jih gojijo že več tisoč let. Danes poznamo na tisoče različnih sort jabolk.

Ali ste vedeli, da lahko učenje novih stvari koristi možganom?

Branje, reševanje križank, učenje pesmi ali igranje družabnih iger so prijetni načini, kako ohranjamo um aktiven.

Ali ste vedeli, da vse ptice jeseni ne odletijo na jug?

Nekatere ptice ostanejo pri nas tudi čez zimo. Med njimi so na primer vrabci, sinice in srake.

Ali ste vedeli, da je korenje prvotno pogosto imelo vijolično ali rumeno barvo?

Oranžne sorte korenja, ki jih danes dobro poznamo, so se v Evropi močno razširile šele pozneje.

Ali ste vedeli, da je radio nekoč povezoval družine ob večerih?

Pred televizijo in internetom je bil radio pomemben vir novic, glasbe in zabave. Marsikje so se družinski člani ob njem zbirali in poslušali oddaje.

Ali ste vedeli, da lahko dež pomaga prepoznati vonj zemlje?

Po daljšem sušnem obdobju se ob dežju sprosti značilen prijeten vonj, ki ga pogosto povezujemo s svežino po dežju.

Ali ste vedeli, da sol pomaga pri shranjevanju hrane?

Pred iznajdbo hladilnikov so ljudje s

soljenjem pogosto shranjevali meso in ribe, da so živila zdržala dlje časa.

Ali ste vedeli, da so ljudje nekoč veliko več oblačil popravljali kot kupovali nova?

Nogavice, srajce in druga oblačila so pogosto zakrpali in ponovno uporabili. Šivanje in krpanje sta bila pomembna vsakdanja opravila.

Ali ste vedeli, da lahko glasba priključuje zelo stare spomine?

Znana melodija ali pesem lahko v nas prebudi spomine na ljudi, kraje in dogodke iz preteklosti. Zato ima glasba posebno mesto tudi pri druženju in obujanju spominov.

PREGOVOR

Poskusite dokončati znane slovenske pregovore.

- Kjer je dim,
.....
- Tiha voda
.....
- Vaja
.....
- Kdor se zadnji smeje,
.....
- Lepo je
.....
- Kar se Janezek nauči,
.....
- Vsak začetek
.....
- Čas
.....

V SLOVO

ga. ZEMLJIČ ANGELA

g. KUTOŠ FRANC

PARI

Povežite besedo iz levega stolpca z ustrežno besedo iz desnega.

A

B

1. Jabolko	a) Jesen
2. Goba	b) Gozd
3. List	c) Luža
4. Kostanj	d) Drevo
5. Jež	e) Sadovnjak
6. Dež	f) Bodeč

SUDOKU

2	1		4	5	
4		6	1		3
	6	1		4	2
5	4		6	3	
6		4	2		5
	2	5		6	4

	3	2	4		
5		4	3	2	6
1	4			3	2
2	6			4	5
4	2	1	5		3
		6	2	1	

BESEDOLOV

Poiščite besede:

JESEN	SEPTEMBER
LISTJE	KOSTANJ
GOBE	JABOLKO
GROZDJE	HRUŠKA
DEŽ	DEŽNIK
MEGLA	VETER
ŠAL	PULOVER
BUČA	GOZD
JEŽ	VEVERICA
TRGATEV	KROMPIR

PČJŽQOOKDUMOKDBHS
JJIQBVEVERICA OZJVČU
USUGQPRRZEHD SQIEŽL
SNQ SJSTHVCŠSTEDTUD
ZOQVAUVD MARA ANEAEN
REPDTLRK LICŽNLDGOF
OEJJAOGG PUJOJKZRTZ
FVVD OREMBEIKLEOTFU
ZČVOOMONSRILOIGKDŽ
CEZZLRŠESNIOECSČAŽ
BKDRKUNEZGCBKMM TIP
BJILRČPECČLAEPIEJŠ
EBKECQDDLIZJUVČJGE
GSTOZKPMMUŠEHUGOBE
AEŠQGFRADVUSŠTČHTF
VOGSEPTEMBERKNEINU
KGHŠKTHNJUŠLFMMRQV
BAAKSURHNQJPŽROMCP

KDO SEM BIL NEKOČ

Prepoznate predmete iz preteklosti?

Preberite opise in ugotovite, za kateri predmet gre.

1.

Bil sem v skoraj vsaki kuhinji. Z menoj so gospodinje pripravljale kavo. Nisem potreboval elektrike. Moja vsebina je bila pogosto črna in dišeča.

Kdo sem?

2.

Imel sem dva valja, med katera so položili mokro perilo.

Z vrtenjem ročice se je voda iztisnila iz perila. Danes me skoraj ne poznamo več.

Kdo sem?

3.

Bil sem pomemben pripomoček za šivanje. Ko je bilo treba odrezati nit ali blago, sem prišel prav. Imel sem dve ostri rezili in ročaj.

Kdo sem?

4.

Včasih sem stal na mizi in svetil, ko ni bilo elektrike. V meni je gorel stenj. Otroci so me morali previdno uporabljati.

Kdo sem?

5.
Bil sem majhen in imel sem številčnico.
Z menoj ste lahko poklicali sorodnike ali prijatelje.
Pred mobilnimi telefoni sem bil zelo pomemben.

Kdo sem?

6.
Včasih so me uporabljali za likanje oblačil.
Segreli so me z vročim ogljem.
Bil sem težak in iz kovine.

Kdo sem?

NEKOČ IN DANES

Ali znate povezati predmet iz preteklosti z njegovo današnjo različico?

Povežite številko predmeta iz preteklosti s črko današnjega pripomočka.

NEKOČ

1. Petrolejka
2. Gramofon
3. Likalnik na oglje
4. Pralna deska
5. Pisalni stroj
6. Fotoaparati na film
7. Stenski telefon
8. Budilka na navijanje

DANES

- A. Pametni telefon
- B. Pralni stroj
- C. Digitalna ura
- D. Električni likalnik

- E. LED-svetilka
- F. Digitalni fotoaparati / telefoni
- G. Računalnik
- H. Glasba na telefonu ali računalniku

POVEŽI

POIŠČI VSILJIVCA

Katera beseda ne sodi med ostale?

1. VRTNICA – TULIPAN – SONČNICA – KROMPIR – VIJOLICA

Vsiljivec: _____

2. JABOLKO – HRUŠKA – SLIVA – KORENJE – BRESKEV

Vsiljivec: _____

3. VRABEC – LASTOVKA – KOS – METULJ – SINICA

Vsiljivec: _____

4. MIZA – STOL – OMARA – POSTELJA – LOPATA

Vsiljivec: _____

5. HARMONIKA – KITARA – VIOLINA – KLAVIR – KLOBASA

Vsiljivec: _____

6. POLETJE – SONCE – MORJE – SNEG –
KOPANJE

Vsiljivec: _____

ZDRAVILNE MANDALE

